

PROSINEC 2018

1	sobota	34. týden v mezidobí	
2	neděle	I. NEDĚLE ADVENTNÍ	
3	pondělí	sv. Františka Xaverského	památka
4	úterý	1. adventní týden (sv. Jan Damašský)	
5	středa	1. adventní týden	
6	čtvrtek	1. adventní týden (sv. Mikuláš)	
7	pátek	sv. Ambrože	památka první pátek
8	sobota	NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ PANNY MARIE	SLAVNOST
9	neděle	II. NEDĚLE ADVENTNÍ	svátek
10	pondělí	2. adventní týden	
11	úterý	2. adventní týden (sv. Damas I.)	
12	středa	2. adventní týden (Panna Maria Guadalupská)	
13	čtvrtek	sv. Lucie	památka
14	pátek	sv. Jana od Kříže	památka
15	sobota	2. adventní týden	
16	neděle	III. NEDĚLE ADVENTNÍ	
17	pondělí	předvánoční dny - 17. prosinec	
18	úterý	předvánoční dny - 18. prosinec	
19	středa	předvánoční dny - 19. prosinec	
20	čtvrtek	předvánoční dny - 20. prosinec	
21	pátek	předvánoční dny - 21. prosinec (sv. Petr Kanisius)	
22	sobota	předvánoční dny - 22. prosinec	
23	neděle	IV. NEDĚLE ADVENTNÍ	
24	pondělí	Štědrý den	
25	úterý	NAROZENÍ PÁNĚ - HOD BOŽÍ VÁNOČNÍ	SLAVNOST
26	středa	sv. Štěpána	svátek
27	čtvrtek	sv. Apoštola a Evangelisty Jana	svátek
28	pátek	sv. Nevinných mučedníků (Mládětek)	svátek
29	sobota	5. den v Oktávu Narození Páně (sv. Tomáš Becket)	
30	neděle	Neděle v Oktávu Narození Páně - svátek Svaté Rodiny	svátek
31	pondělí	7. den v Oktávu Narození Páně (sv. Silvestr)	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je jejím účastníkům pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc.

Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz.

Drazí farníci,

v uplynulém měsíci jsem putoval do Věčného města Říma, abych se tam zúčastnil konference, která se konala na papežské Lateránské univerzitě, kde jsem studoval. Byl jsem na ni pozván svým panem profesorem, který byl jejím spoluorganizátorem. Tentokrát jsem do Říma neletěl, ale jel autem. I když jsem nejel sám, přesto jsem znovu zažil náročnost této cesty a o to více si uvědomil, jakou velkou obětí bylo putování do Říma, ale i do jiných posvátných míst pro naše předky, ale ještě více pro ty, kteří jsou hlavními aktéry doby adventní a následně i vánoční. Vzpomněl jsem na Mudrce z východu – Tři krále, ale i na cestu sv. Josefa s Pannou Marií do Betléma a mnoho dalších mnohdy svatých poutníků, kteří si chtěli od našeho Pána nebo Matky Boží buď vyprosit konkrétní milosti anebo za ně tímto způsobem poděkovat. V každém případě stály takovéto cesty nesmírnou námahu a obětí a mnohdy byly i otázkou života a smrti. Všechny tyto skutečnosti se mně vynořily v mysli, když jsem měl připravovat tento článek pro dobu adventní. Ona je bytostným způsobem spjata s duchovním putováním, které má vyvrcholit naším konkrétním setkáním s tím, který přišel svět proměnit a především spasit. Advent je příležitostí a zároveň výzvou k tomu abychom se sami sebe zeptali, jak naše putování vypadá, a tak více zpytovali svědomí, jestli jsme třeba vůbec nepřestali putovat anebo se jen sotva „plážíme“. Jistě je, že se jednou máme s Bohem setkat tváří v tvář a jistě všichni doufáme a přejeme si, aby to bylo setkání tak radostné jako bylo setkání Tří králů s nově narozeným dítětem v Betlémě. Jejich putování dopadlo dobře, protože doputovali do cíle a setkali se s tím, kterého očekávali, a proto měli velký důvod k radosti. Putujeme i my s takovou odhodlaností jako putovali oni? Toužíme vidět Boží tvář anebo to odsouváme do oblasti přílišné abstrakce, která je bezpředmětná. Pokud máme někoho rádi a máme se s ním pod delší dobu setkat, vzpomínáme, jak vypadal, a přemýšlíme, jestli se třeba nezměnil, a tak nás někdy dokonce může přepadnout obava, jestli dotčného vůbec poznáme. Čím delší čas uplyne, tím větší je riziko, že jeho podoba zůstane našemu zraku zahalena a nepoznána. Kdosi řekl, že „láska vidí, protože miluje“. Mudrci z východu se setkali v Betlémě s Božím dítětem poprvé a Písmo sv. nám říká, že když ho uviděli „padli na kolena a klaněli se mu“. Láska bezpečně poznala Boha „skrytého“ v dítěti a oni ani na chvilku nepochybovali a „nemudrovali“, že to je zvláštní a skoro nemožné, aby Bůh se ukázal v obyčejném a prostém dítěti. Kolik tzv. intelektuálů by možná dnes pohořelo? A koho máme jednou uvidět my? Boha. Poznáme ho? Určitě bychom s velkou rozhodností řekli: Jistě. Nebudou to však prioritně naše oči jako smyslový orgán, ale především naše srdce, které bude mít poznat a vidět Boha. Bude to ale srdce, které během svého života v sobě uchovávalo podobu Boha, kterého touží spatřit. Pokud ale máme v sobě uchovávat vzpomínku na někoho, kdo nám byl a je blízký, znamená to, být s ním v duchovním spojení a žít ho. Víme, že Kristus touží neustále vkládat svoji podobu do našeho srdce a obtiskávat do ní svoji tvář, aby mohla růst naše víra, naděje a láska a tím se i upevňovat duchovní spojení s ním. Adventní doba nám má pomoci vzbudit novou touhu po setkání s Kristem, a to nejen v nezaměnitelné podobě dítěte, ale i ve výsostné krásě věčného Velekněze, jak nám ho líčí sv. Pavel v listě Židům. Máme uvidět člověka a Boha a žít z něho a s ním po celou věčnost. Přebývání s Bohem jako věčným veleknězem a Spasitelem, může znít trochu abstraktně a teologicky. Ale přebývání s Božským dítětem je mnohem více bližší a naplněné tím, co je předmětem života s Bohem a v Bohu. To je prožívání absolutní lásky, která je bez sebeменší poskvrny hříchu, tzn. sobeckosti a egoismu. Snažme se, aby nám letošní advent pomohl v proměně našeho života, a my jsme více usilovali o přebývání v blízkosti Boží, která dává našemu životu úplně novou – věčnou perspektivu. Požehnanou dobu adventní a radost ze setkání s dítětem, ve kterém nám Bůh ukázal svoji tvář, vám přeje

P. Vít

KRÁLOVNA BEZ POSKVRNY HŘÍCHU PRVOTNÍHO POČATÁ

8. prosince slaví Církev po celém světě Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie. Bohužel se dosti věřících domnívá, že jde o okamžik, kdy po andělově Zvěstování Maria počala Ježíše. Ale nikoli, tato slavnost nám ukazuje Mariino početí jejími rodiči (sv. Jáchym, sv. Anna). Proto se slaví 8. prosince; toto datum odpovídá devítiměsíčnímu vývoji lidského tvora v těle matky - 9 měsíců před svátkem Narození Panny Marie (8. září). Slavnost připadá vždy do doby adventní; připadne-li na neděli (II. adventní), slaví se až následující den.

Dogma o Neposkvrněném početí Panny Marie je dogmatem katolické církve, které praví, že Panna Maria byla jakožto jediný člověk přivedena na svět bez prvotního hříchu. První úvahy o vyhlášení tohoto dogmatu pocházejí již z 9. století a během staletí bylo neposkvrněné početí opakovaně potvrzeno jako fakt papeži (např. Sixtem IV.) i církevními sněmy (Basilejský koncil).

Jako dogma byla tato idea vyhlášena „ex cathedra“ papežem Piem IX. dne 8. prosince 1854 bulou *Ineffabilis Deus*:

Nauka, podle níž blažená Panna Maria v prvním okamžiku svého početí, díky zvláštní milosti a výsadě ze strany všemohoucího Boha, s hledem na zásluhy Ježíše Krista, Spasitele lidského rodu, byla uchráněna od jakékoli poskvrny dědičné viny, je zjevena Bohem, a proto jí musí všichni věřící pevně a trvale věřit.

Maria podle katolické nauky byla (podobně jako na počátku Adam a Eva) bez prvotního hříchu. Na rozdíl od Evy však tuto neposkvrněnost neztratila

ani osobním hříchem. Pius XII. ve své encyklice *Mystici corporis* z roku 1943 výslovně píše, že Maria byla svobodná od jakéhokoli osobního nebo dědičného hříchu. Z toho důvodu je jako Ježíšova matka označována za „plnou milosti“ (Lk 1, 28). Byla (na rozdíl od ostatních) uchráněna i od následků prvotního hříchu, tzn. od náklonnosti k jakémukoli hříchu. Nebyla však uchráněna od vnějších důsledků hříchu, jako je bolest a utrpení, které nesla spolu se svým Synem.

Vše, co tedy lze říci o Marii, musí vždy vycházet z toho, že nejdokonalejším způsobem přijala vykoupění. *Ona je člověkem, jak ho myslel Bůh* (Karl Lehmann).

Maria však nebyla jen nástrojem bez vlastní vůle, pomocí něhož Bůh provedl svou spásu. Ona uslyšela jeho volání a následovala pozvání Boží. Maria je původní obraz člověka, který se zcela, až do základu své existence, odevzdává Bohu. Vede nás k Ježíši, je přece jeho Matka. A v tom je nejkratší, nejjistější a nejbezpečnější cestou k němu.

AJ

Milí farníci,

moc vás pozdravuji z podzimního Říma. Teď je velmi příjemný čas na procházení římských uliček a taky návštěvu přírody. Na konci října jsme měli možnost navštívit toskánské město Siena, které je spojeno se životem sv. Kateřiny ze Sieny. Během jednoho víkendu jsme vyšli taky na nejvyšší vrch Apenin - Como grande, 2900 mnm. Byl to náročný, ale nádherný výstup. Snažili jsme se navzájem si pomáhat, abychom jsme se tam dostali všichni. Vyšlo nám taky počasí, co bylo klíčové. Mohl jsem obdivovat krásu přírody. Musím říct, že Itálii jsem si i díky těmto příležitostem zamiloval.

Při menších potulkách Římem jsem také narazil na mausoleum Konstancie, dcery císaře Konstantína. To se nachází v blízkosti baziliky svaté Anežky za hradbami. Kouzelné malé místo s kruhovým půdorysem, s mozaikama ze 4 st. Mozaiky s pohanskými výjevy byly ve formě 3D, mnohem plastičtější, jakoby postavičky vystupovaly ze zdi. Avšak mozaiky křesťanských motivů byly 2D. Mnohem jednoduší, tvářely byly až dětské. To nasvědčuje výkladu, že tehdejší mistr, který mozaiky dělal, si byl vědom svých omezení a věděl, že jedině Hospodin dotvoří dílo do plné krásy a dokonalosti.

Ve škole, je toho dost. Musím se pustit do písemných prací. Mám vizi, ale nevím, ze které strany se do toho pustit. Jak se říká, devadesát procent práce spočívá v tom ji začít a pak dokončit. Tento semestr mám Kanonické právo, Morálka manželství a zповědnice, Nový zákon - pavlovské a pastorální listy, Novověké dějiny, Ekleziologie - dogmatická nauka o Církvi.

Během vánočních svátků určitě strávím několik dnů taky v Praze. Budu se na vás těšit. Myslím na vás v modlitbě a přeji požehnané adventní dny. Srdečně

Miro

**POŘAD
BOHOSLUŽEB**

**MŠE SV.
V DOBĚ VÁNOČNÍ
2018 - 2019**

datum	farní kostel sv. Prokopa	kostel sv. Anny	kostel sv. Rocha
pondělí 24. prosinec Vigilie Narození Páně	16:00 mše sv. pro děti 24:00 půlnoční mše sv.	22:00	16:00
úterý 25. prosinec SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ (zasvěcený svátek)	9:30	8:00	11:00 17:00
středa 26. prosinec svátek sv. Štěpána	9:30	8:00	11:00
neděle 30. prosinec svátek Svaté Rodiny při všech mši sv. obnova manželských slibů	9:30	8:00	11:00 17:00
pondělí 31. prosinec	17:00 poděkování na závěr občanského roku, po mši sv. svátostné požehnání		
úterý 1. leden SLAVNOST PANNY MARIE (zasvěcený svátek)	9:30	8:00	11:00 17:00
neděle 6. leden SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ	9:30 žehnání vody, kadidla, křídý	8:00 žehnání vody, kadidla, křídý	11:00 žehnání vody, kadidla, křídý 17:00
neděle 13. leden svátek Křtu Páně konec liturgické vánoční doby	9:30	8:00	11:00 17:00

V ostatní dny bohoslužby dle pravidelného pořádku.
Jesličky v kostelích jsou přístupné před každou mší sv.

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z listu papeže Lva Velikého TAJEMSTVÍ NAŠEHO SMÍŘENÍ

Lev Veliký je prvním papežem (440 - 461), po kterém se nám zachovala jeho kázání k lidu při bohoslužbách (je jich okolo stovky). Zároveň se dochovalo i asi 150 jeho dopisů.

Není nic platné říkat, že náš Pán, syn Panny Marie, je skutečným a dokonalým člověkem, jestliže nevěříme, že je člověkem z toho rodu, jak se o něm mluví v evangeliu.

Matouš totiž říká: Rodokmen Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abraháмова. A sleduje posloupnost jeho lidského původu tak, že dovádí řadu pokolení až k Josefovi, jemuž byla matka Pána zasnoubena.

Lukáš naopak probírá rodokmen opačným směrem a vrací se až k samému zakladateli lidského rodu, aby ukázal, že první Adam a poslední Adam jsou též přirozenosti.

Všemohoucnost Božího Syna se k poučování a ospravedlnění lidí jistě mohla zjevit tak, jak se Bůh zjevoval patriarchům a prorokům v lidské podobě, když například vyzval k zápasu, když s nimi zaváděl hovor, když neodmítal přijmout pohostinství nebo když si vzal i předložené jídlo. Tato zjevování se však byly pouze obrazy, které poukazovaly na toho člověka, o němž jako tajemná znamení naznačovaly skutečnost, že bude potomkem těchto předků.

Tajemství našeho smíření, o kterém bylo rozhodnuto už od věčnosti, se v žádném, předobrazu nenaplnilo. Duch

Svatý totiž tehdy ještě nesestoupil na Pannu ani ji nezastínila moc Nejvyššího, aby se v neposkvrněném lůně, kde si Moudrost zbudovala příbytek, Slovo stalo tělem; aby se spojením přirozenosti Boží s přirozeností služebníka v jednu osobu v čase narodil tvůrce času; a aby byl zrozen uprostřed všeho ten, skrze něhož všechno povstalo.

Kdyby byl totiž tento nový člověk, jenž vzal na sebe tělo, jako mají hříšní lidé, nevzal na sebe našeho starého člověka, a máje stejnou podstatu s Otcem se neuvolil přijmout i stejnou podstatu s matkou, kdyby se byl nespojil – sám bez hříchu – s naší přirozeností, veškeré lidské pokolení by stále setrvalo v zajetí ďáblovy moci. Také bychom nemohli mít účast na jeho slavném vítězství, kdyby bylo vybojováno bez účasti naší přirozenosti. Z tohoto podivuhodného účastenství nám zazářila svátost znovuzrození. Skrze téhož Ducha, skrze něhož byl počat a zrozen Kristus, rodíme se tedy duchovně i my. Proto říká evangelista o věřících, že se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.

*Český překlad: Denní modlitba Církve
(17. prosinec)*

191 Mikuláš IV.

vlastní jméno:	Girolamo Masci
původ:	Itálie
datum narození:	30. září 1227
místo narození:	Lisciano, IT
datum zvolení:	15. únor 1288
datum úmrtí:	4. duben 1292
místo úmrtí:	Řím
místo pohřbu:	Řím, basilika Panny Marie Sněžné
pontifikát:	4 roky, 1 měsíc, 18 dní

Mikuláš IV. (lat. Nicolaus IV.) byl papežem od 22. února 1288 do 4. dubna 1292. Stal se prvním františkánem, který byl zvolen papežem (před svým zvolením působil jako generál řádu). Významně také podporoval misijní činnost.

Narodil se do chudé rodiny a brzy vstoupil do františkánského řádu, v roce 1274 nahradil svatého Bonaventuru ve funkci generála řádu. V r. 1278 se stal kardinálem a po ročním neobsazení papežského stolce (morová epidemie ztěžovala konkláve) byl v roce 1288 jednomyslně zvolen na Petrův stolec.

Jeho pontifikát ztěžovaly neúspěchy posledních křížáckých výprav a jejich bašt na území Palestiny. Mikuláš naléhal na vyslání nových křížových výprav a naléhal také na sloučení dvou velkých vojenských řádů (templářů a johanitů), jejichž různice napomáhaly k oslabení síly křížáků.

Toto úsilí však nikam nevedlo, i když papež vystrojil proti muslimům dvacet válečných lodí. Všechny bratrovražedné války, které křesťanstvem zmítaly, nyní nesly své hořké ovoce. Zatímco někteří papežové se ze všech sil snažili usmířit znepřátelené křesťanské vladaře, jiní se do hádek zapojovali.

Roku 1289 schválil papeže Mikuláš založení univerzity v Montpellieru (jižní Francie); tato univerzita (ve své době nejvýznamnější lékařské vysoké učení) existuje dodnes.

Roku 1290 schválil založení univerzity v Coimbre, která je dnes nejstarší portugalskou univerzitou.

Mikuláš také obnovil zatracení apostolíků (křesťanská sekta ovlivněná učením apokalyptických sekt a františkánskými heretickými proudy; hlásala brzký příchod království Božího a nutnost návratu k majetkové rovnosti a brojila proti církevní hierarchii).

zdroj: Ch. Coulombe: Náměstkové Kristovi

30. 11. - 8. 12.: Novéna k Neposkrvněnému početí Panny Marie

Každý den po mši sv. zpívané litanie s modlitbou k Panně Marii.

V den Slavnosti v pátek 8. prosince slavnostní mše sv. v kostele sv. Prokopa od 18:00.

sobota 1. prosince: Adventní duchovní obnova u sv. Prokopa

8:00 mše sv. u sv. Prokopa, následují postupně 3 přednášky ve Farním centru.

V přestávkách mezi přednáškami příležitost ke svátosti smíření a k duchovnímu rozhovoru.

Požehnání adventních věnců

neděle 2. 12. při všech mších sv.

Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 2. 12. (všechny kostely)

Mše sv. v Tridentském ritu

pondělí 3. 12. v 18.00 v kostele sv. Rocha

Setkání hledajících

pondělí 3., 10., 17. prosince v 19.00 - Farní centrum

Rorátní mše sv.

středa 5., 12., a 19. prosince 6:00 v kostele sv. Rocha mše sv. s rorátními zpěvy

Výstav Nejsvětější svátosti Oltární

čtvrtek 6. 12. po mši sv. do 20:00 – kostel sv. Prokopa

Sbírka na bohoslovce

neděle 9. 12. (všechny kostely)

Vánoční prodej výrobků poledního atelieru

neděle 9. 12. po mši sv. (9:30) v kostele sv. Prokopa.

Mše sv. a po ní možnost přistoupit ke svátosti smíření

úterý 18. 12. v 17.00 – kostel sv. Prokopa

Úklid kostelů a příprava na vánoce

sobota 22. 12. mše sv. v 8.00 v kostele sv. Prokopa – úklid všech kostelů

Obnova manželských slibů – Svátek Svaté Rodiny

neděle 30. prosince při všech mších sv.

Poděkování za uplynulý kalendářní rok

pondělí 31. 12. v kostele sv. Prokopa:

mše sv. **již v 17:00** v kostele sv. Prokopa, po mši sv. s eucharistickým požehnáním

Školka v Domově sv. Zdislavy v Předbořicích

Milí farníci a přátelé,

v letošním roce se již nebude konat akce „Strom splněných přání“. Jako náhradu bychom rádi uspořádali v době adventní sbírku, která by konkrétně a účinně mohla pomoci těm, kteří to potřebují. Stejně jako v době postní si můžeme i v tomto adventním čase odřeknout některé „radosti“, které nám zpřijemňují život a prožívání všedních dnů. Jejich odřeknutím můžeme podpořit charitativní dílo pomáhající těm, kteří jsou odkázáni na pomoc bližních. Rád bych výtěžek této charitativní sbírky věnoval Školce v domově sv. Zdislavy v Předbořicích v jižních Čechách.

Tato školka pro děti nejen z této obce ale i z okolí vznikla z iniciativy tehdejšího místního faráře P. Quirína Barníka OPraem. a místního farníka a tatínka 5 dětí Jana Pecky. Opravili místní faru, která byla v hrozném stavu a zároveň sehnali 2 řádové sestry z Kongregace Milosrdných sester III. řádu sv. Františka pod ochranou Svaté rodiny v Brně. Přítomnost řádových sester je nesmírně důležitým faktorem nejen pro náboženskou, ale i lidskou formaci dětí a mládeže v této „zapomenuté“ oblasti.

Školka začala svoji činnost 11. ledna 1999 a letos slaví 15 let své existence, což je v podstatě opravdový zázrak. Do školky chodí jak děti z početných katolických rodin, tak i nevěřících. Většina všech prací související s výstavbou, ale i opravami objektu je dělána svépomocí. Přesto jsou potřeba prostředky, jak k provozu, tak i k údržbě objektu. Nyní se v bývalé stodole vedle fary dokončuje již několik let trvající oprava stodoly, ve které by mělo fungovat katolické mládežnické centrum pro dospívající v celém okolí. Tato aktivita má též velice apoštolský rozměr a pomáhá k šíření a prohlubování křesťanského života v této oblasti.

Jsem přesvědčen, že naše sebemenší podpora bude velkou pomocí a přínosem k rozvoji tohoto velice bohubilého projektu. Věřím, že budeme mít pro tyto děti a rodiny otevřené srdce a pomůžeme jim, aby toto dílo mohlo přinášet bohaté plody i v budoucích letech.

P. Vít Uher, farář

Školka Předbořice (okr. Písek)

Podzimní humanitární sbírka

Chci Vám všem poděkovat za právě skončenou humanitární sbírku, která se uskutečnila ve dvou listopadových dnech. Díky zveřejněnému oznámení v Radničních novinách Prahy 3 (zásluha Aničky Velkové) se vybralo tolik věcí, že chvílemi jsme v pátečním odpoledni nestíhaly přijímat ani ve třech dobrovolnicích, které se ujal vybirání. Sobotní den byl již klidnější, přesto jsme neměly mnoho chvil k odpočinku. Konečný výsledek dvoudenního snažení byl velmi, velmi dobrý, takže jsme unavené,

ale spokojené odcházely po naložení do nákladního auta Diakonie domů. Auto bylo zcela zaplněné, takže radost na všech stranách (jen pan řidič trochu brblal, že je toho tolik, ale nakonec byl také rád). Připojuji fotku k dokumentaci. Všem velké díky - a věříme, že naše úsilí podpořily i Vaše modlitby. Sejdeme se proto znovu na jaře – předpokládáme zatím termín 5. a 6. dubna 2019 – opět v prostorách bývalého skladu Diakonie, Prokopova ulice 216/4, Praha 3 - Žižkov. Těší se na Vás

Libuše Janovská a Marta Pešková.

Navracet moderním velkoměstům duši skrze živou vodu modlitby

(z knihy Života Mnišského bratrstva Jeruzalém, Bratr Pierre-Marie Delfieux)

2. část

Mgr. Tereza Pýchová

Tyto myšlenky nemají jiný cíl, než vést nás všechny společně ke svatosti.

Láska

Miluj. Přijímej celou svou bytostí lásku, jakou tě jako první miluje Bůh. Zůsta-
vej vždy zakotven v této jistotě. Ona jediná může dát smysl, sílu a radost tvému
životu. Jeho láska k tobě nepomine, jeho „mírovou smlouvou“ s tebou nemůže nic
otřást. Bůh nelituje svých darů a svého pozvání. Vryl si tvé jméno do svých
dlaní.

Ať je tvá duše ve dne v noci plná láskyplné přítomnosti Pána, a budeš žít. Budeš
silný radostí nad přebýváním Boha v tobě a nad mocí této lásky a neochabneš.

Když si věrně jako Maria zachováš tuto vzpomínku ve svém srdci, bude se tě

Bůh krok za krokem zmocňovat, bude tě poučovat, sjednocovat. Neustálé přijímání jeho lásky je pro tebe první
milou povinností.

Je-li celý tvůj život svobodné a radostné přijímání jeho lásky a namáhavé a trpělivé hledání jeho tváře když
budeš „sám se Samotným“, budeš před ním jako pravý syn, a Duch jeho jediného Syna bude volat ve tvém srdci:
Abba, Otče!

Miluj své bratry. Jdi cestou lásky po příkladu Krista. Nemůžeš si totiž namlouvat, že miluješ Boha, kterého ne-
vidíš, nemiluješ-li bratra nebo sestru vedle sebe. Protože v nebi budeme jen milovat, věčně a plně, chceme již zde
předjímat Království.

Ať nám dá Pán růst v lásce a překypovat láskou ke všem! Jednou provždy nám bylo dáno toto krátké přikázá-
ní: Miluj, a dělej, co chceš. Mlčíš-li, mlč z lásky. Mluvíš-li, mluv z lásky. Káráš-li, kárej z lásky. Odpouštíš-li, odpouš-
těj z lásky. Měj na dně srdce kořen lásky. Z tohoto kořene může vyrůst jen dobro (sv. Augustin).

Aby ses otevřel lásce, budeš se tedy muset ustavičně chránit nelásky. Bez tohoto prvního předpokladu pokory a
obrácení nebudeš nikdy umět milovat.

Kniha Stát se moudrým mužem - recenze

V létě navštívil Českou republiku františkánský kněz amerického původu otec Richard
Rohr, aby vedl přednášku na téma „Spiritualita pro obě poloviny života“. Vedl řadu duchov-
ních cvičení určených pro muže a napsal o mužské spiritualitě několik knih. Jednu z nich si
představíme.

Zranění otcem - autor zmiňuje zranění otcem jako důležitou příčinu chlapeckých postojů v životě. Řa-
da hochů trpí tím, že se jim otec vůbec nevěnoval, byl přísný, neprokazoval milosrdenství, nebo se snažil
být spíše kamarádem, než otcem. Tato zranění se například projevují ve vztahu k autoritám, kdy je přehna-
ně přijímáme nebo přehnaně odmítáme. Je proto velmi logické, že se tento vztah odrazí rovněž v našem
postoji k Bohu, když si například Boha dokážeme představit pouze jako přísného a spravedlivého a nedo-
kážeme mu připsat milosrdenství a lásku.

Stát se dědem - Richard Rohr vidí vyvrcholení mužského zrání v tom, když se muž stane dědem, který
je zcela odevzdán Bohu a je jím naplněn: „Neumím si představit děda, který by nebyl svým způsobem
kontemplativní člověk. A kontemplativní člověk je ten, kdo žije a navrací se do svého středu a ví, že on sám
Středem není. Je jenom součástí, ale milosrdnou a vděčnou součástí,“ zazní v knize.

Kniha probírá řadu aspektů, v kterých se dokáže odhalit každý čtenář. Ačkoliv je publikace věnovaná
mužské spiritualitě, doporučil bych ji rovněž ženám, protože v ní mohou objevit nejen mnoho zajímavého a
poučného o svých protějšcích, ale zároveň se dotknou i svých vlastních zranění.

Ladislav Klíma

Malgozata Horáková (35) pochází z Wrocławu, nyní žije přes 10 let v Čechách. Vystudovala bohemistiku a psychologii. Pracuje jako interní školitelka v Praze, v současné době se věnuje rodině.

Pocházíš z Polska, je většina Poláků opravdu věřících?

V Polsku jsme věřící skoro všichni, myslím, že katolíků je přes 90%. U nás, pokud se bavíme o víře, ptáme se, zda někdo je či není praktikující, tzn. chodí do kostela aspoň jednou týdně. Těch je už o poznání méně, odhaduji zhruba polovinu. Většina mých známých jsou věřící, ale nepraktikující.

Co to vlastně znamená a proč ...?

V Polsku se rodíme už nějak „věřící“, tzn. kolem 6 týdnů po porodu jsme pokřtěni, náboženství ve škole je povinné, na základní škole jdeme všichni k prvnímu přijímání, chodíme pravidelně do kostela a ke zpovědi, na střední škole k biřmování. Máme katolické rádio a televizi. V dětství se to moc nefeš, víra je součástí života, stejně jako roční období, škola, rodina. Během puberty zpravidla přichází vzpoura proti pravidlům, proti autoritám, proti rodičům a také proti církvi. Spousta mladých odchází z církve během puberty a až v dospělosti nachází svou individuální cestu k Bohu. Často ta cesta nevede skrze církev jako instituci a tak spousta z nich přestává chodit do kostela a tím pádem o sobě říká, že jsou nepraktikující. Protože jsme se s Bohem narodili a vyrůstali, spousta Poláků řekne, že jsou věřící.

A jaké máš zkušenosti s církví v Čechách?

Velmi pozitivní, ačkoliv musím přiznat, že první návštěva kostela v Čechách byl pro mě opravdu kulturní šok. Poprvé v životě jsem zažila bohoslužbu ve skoro prázdném kostele – prázdném na polské poměry. Navíc to byla Palmová (pozn. redakce: Květná) neděle, takže nejdřív jsme si myslela, že jsem si spletla datum, že jdu o týden dřív. Každopádně moje zkušenost s církví v Čechách je pozitivní. Chodívala jsem do kostela sv. Františka z Assisi na Habrovku a oddával nás sympatický (polský) kněz, který teď působí na faře v Rokytnici v Orlických horách. Zdejší církev mi přijde víc autentická, bližší křesťanským kořenům, funguje v úzkém spojení s lokální komunitou a přitahuje mladé lidi. Je to jiné než v Polsku, kde církev má velmi silnou pozici, politické vlivy, moc, peníze a lidem je, dle mého názoru, čím dál vzdálenější.

Jak bys charakterizovala vztah Polákům k Čechům?

Češi jsou v Polsku oblíbení víc než ostatní národy, což už několik roků za sebou opakovaně potvrdily výsledky Ústavu pro výzkum veřejného mínění. Poláci mají k Čechům vřelý vztah, moc se jim zde líbí, rádi jezdí do Čech na výlety a lyže, dobře znají i české kreslené pohádky. Chutná nám české pivo a česká kuchyně – knedlíky a hlavně smažený sýr. Mnoho Poláků si myslí, že je to české národní jídlo (smích). Z výletu domů si vezou Lentilky, Studentskou čokoládu a Becherovku.

Dáváš přednost českým nebo polským vánočním tradicím?

Jak polské, tak i české Vánoce jsou náročné na přípravu. V Polsku připravujeme na Štědrý večer tradičně 12 chodů, patří k tomu např. boršč, pirohy, sledě, kapr, ouška, zelí s houbami, nudle či kuba s mákem, kompot ze sušeného ovoce. Obdivuji, kolik se v Česku peče množství cukroví, protože my připravujeme pouze perníčky. A jak dlouho dopředu se české hospodyně na pečení připravují, někdy už v průběhu listopadu. Nejvíce ze všeho mi chutná cukroví s názvem včelí úl.

A jaký je podle tebe nejzřetelnější rozdíl mezi těmito dvěma zeměmi?

Dle mého názoru je v Čechách prostě klid, pohoda (smích).

Můžeš nám doporučit knihu?

Jako Polka žijící v Čechách mám ráda knížku Gottland od Mariusza Szczygiela. Na jednu stranu mě zaujaly silné příběhy postav z českých dějin, na druhou stranu mě oslovil zajímavý styl krátkých reportážních povídek. Kniha vystihuje pohled Poláků na českou povahu a Čechy.

Rozhovor připravila I. Mervartová.

Známý polský reportér (viz obr.) vytěžil ze svých pobytů v Čechách "výbušnou" knihu o naší zemi. Témata, z nichž některá patří k "neuralgickým" bodům novodobých dějin českého národa a byla u nás zpracována v dlouhé řadě knih, shrnuje autor na několika stránkách a přináší v nich svůj pohled člověka odjinud, pohled neotřelý, nezatažený, který by mohl vést k reflexi opomíjených kapitol naší národní povahy.

Svatá Panna Lasalettská

(zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846 - pokračování, 10. díl)

Omlouváme se, že v minulém čísle došlo ke zneužití 7. dílu svědectví o Svaté Panně Lasalettské. V tomto čísle již navazujeme správně 10. dílem.

Mezi mnoha mými nedostatky byla i netýkavost: nikdy jsem nikomu nedovolila, aby se dotkl mých rukou, tím méně obličeje. Jednoho dne do domu přišel muž a já, jaká jsem už divoška, jsem se vzdálila; ale ve chvíli, kdy se sedalo za stůl k obědu, mě má paní zavolala a usadila mě po boku onoho muže. Ke konci jídla muž řekl: „Ta maličká je mi sympatická, ale je moc stydlivá, nemluví.“ Jak to říkal, vzal mě a posadil na kolena. Chtěla jsem seskočit a utéci, ale byla jsem zadržena silnými rukama: řekl mi, abych mu dala pusu. Nechtěla jsem, tak mě políbil on sám, ale já mu vzápětí dala políček. Pustil mě a řekl: „Kdo by si to pomyslel? Och, naše svěřice není tak mírumilovná, jak si myslíte.“

Dcera mé paní mi pro toto jednání velice vyhubovala. Ten políček daný bez rozvažování a bez pomyslení na nelibost, kterou u obou vzbudím, mě mrzel. Je třeba nenávidět hřích, ne člověka. Dcera mé paní nebyla provdána, byla matkou dítěte, které jsem hlídala, a ten muž byl otcem – jmenoval se Mořic.

Na vánoční svátky, svátky Ježíše, oblažovatele srdcí, se otec vrátil k rodině; když se dověděl, že mám zimu strávit u své paní, byl s tím nespokojen a mé drahé matce vyčítal, proč se s mou paní nedržela uzavřené dohody; poslal pro mne. Doprovázela mě má paní, protože si mě chtěla podržet pro příští rok; můj otec jí to přislíbil. Pro mé četné nedostatky a protože kvůli mně byl v rodině nesoulad, matka nebyla s mým návratem spokojena; zakázala mi starat se o otcovo prádlo. Podřídila jsem se její vůli bez váhání, protože to tak stanovil Pán. Nikdy se mi nestalo, že bych uvažovala o důvodu toho či ono zákazu či nějakého příkazu.

Zdá se mi, že to bylo ke konci prosince roku 1841; druhého dne měl jít otec do práce; před svým odchodem vzal tři nebo čtyři košile, svěřil mi je a řekl mi, abych je já sama důkladně prohlédla, nechybí-li jim nějaký knoflíček nebo nepotřebují-li opravit, a abych je dala do pořádku já sama, protože má matka musí chodit po zábavách a nemůže se zabývat prádlem ani rodinou; a že při jeho návratu mu je dám... V první chvíli jsem byla velmi spokojena, že mohu dělat tuto práci, pak jsem si však uvědomila, že mi matka zakázala sahát na věci mého otce.

Co dělat? Podle mne bylo téměř nemožné, abych se z této kritické situace dostala bez urážky svého sladkého a milovaného Spasitele, bez neuposlechnutí jednoho nebo druhého z mých rodičů. Mé trápení bylo veliké; bylo třeba se rozhodnout; můj otec byl pryč, vzala jsem jednu košili, přinesla ji matce a prosila ji, aby mi dovolila opravit košili, kterou mi otec dal. Ani jsem to nedořekla a moje matka – která ostatně viděla, jak mi otec košile dává, a slyšela ho, jak mi udílí své pokyny – velice rozněvaná mi téměř zuřivě košili vytrhla s nití i s knoflíkem z rukou a vyčetla mi, že chci znevážit její autoritu, že jsem démonem rozkolu a války v rodině, a dodala, že mě napraví, že mě bude neúnavně napravit tak dlouho, až se změním a budu jí ve všem poslušna.

Zatímco jsme opět očekávali mého otce, přišla má paní, aby si mě tento rok 1842 odvedla. Lze snadno pochopit, že má drahá matka mě pustila s radostí, že bude mít na rok pokoj. Odešla jsem tedy; hory byly pokryty sněhem. Nemohla jsem s ovcei vůbec vycházet. Trochu mě zaměstnali v domě a ve chlévech.

Po dvou nebo třech týdnech mě má paní posílala téměř denně nosit oběd jednomu muži pracujícímu v kamenolomu. Poprvé mě upozorňovala, abych nevstupovala až k lomu protože ten muž mě zná a přijde si pro košík za mnou, a dodala: „Bude-li se vás někdo tázat, kdo posílá oběd tomuto muži, odpovíte, že nevíte.“ A já hned, jako obvykle bez uvažování, jsem odpověděla: „To ať se nestane nikdy, má dobrá paní, aby můj jazyk pronesl slova odporující velkému Bohu Pravdy a bych pro jednu lež znesvětila svatostánek Ducha Svatého: raději zemřít!“ Moje paní mi řekla: „Má malá, ještě nevíte, že chcete-li žít s lidmi v míru, musíte lhát při tisíci příležitostech a že tyto malé lži nejsou hříchem a že musíte před lidmi

skrývat záležitosti domu své paní. Vidíte, že se vyznám v náboženství mnohem lépe než vy. Odneste ten košík a hned se vraťte.“ Odešla jsem a vystoupila jsem na horu, již jsem neznala. Čas od času jsem potkávala lidi: tázala jsem se jich, kudy mám jít, abych se dostala k lomu, a asi po hodinovém výstupu jsem dospěla před lom a tam se zastavila. Po několika minutách jsem uviděla, jak ke mně přichází nějaký muž: byl to Mořic!...

Poděšena, s očima k nebi jsem zvolala: „Maminko! Neposkrvněná Maminko, tak krásná, tak čistá, zachraň mě! Jsem docela, docela tvým majetkem. Ježíši, můj Ježíši, učiň, abych tě milovala, a já tě budu milovat; učiň, abych byla tvou a já budu tvou; zachraň mě a já budu zachráněna atd., atd. a prosím tě skrze zásluhy své drahocenné krve o Mořicovo obrácení, o spásu jeho duše.“

Jakmile Mořic došel ke mně, uctivě smekl klobouk a hluboce se uklonil, vzal košík, poděkoval a vrátil se. K večeru Mořic přišel k mé paní a asi po půl hodině mě má paní zavolala; rodina byla shromážděna. Paní se mě ptala, kdo byla ona Dáma, která byla se mnou, když si Mořic přišel pro košík, a v kterých místech se ke mně připojila, zda jsem jí řekla, kdo mě poslal přinést oběd atd., atd.. Podle pravdy jsem odpovéděla, že jsem byla sama, že jsem se i vrátila sama, jen se svým Bohem, a že jsem žádným způsobem své pány nezahladila.

Až do konce března (kdy jsem začala pást ovce) jsem Mořicovi nosila oběd a pokaždé jsem mu řekla pár slov, aniž bych si uvědomovala význam a smysl toho, co jsem mu říkala. Někdy se Mořic rozplakal: byla jsem tím lidsky zarmoucená, protože jsem si myslela, že je zarmoucen snad kvůli mně, mým slovům; ale jednoho dne mi řekl, že se chce napravit, změnit život a že se ožení s dcerou mé paní atd., atd., a co řekl, to udělal.

Hned jak zvířata mohla najít něco na pastvu, vyháněla jsem je do polí nebo do hor, šťastna, že jsem sama, daleko od pohledů rozumných tvorů. Někdy, obzvláště dokud sníl ještě pokrýval vrcholky hor, vlci, lišky, zajíci hledali potravu, rozdělovala jsem jim tedy svůj chléb a tato zvířata byla spokojena; pak jsem jim povídala o dobrém Bohu.

Můj důstojný a nejdražší Otče, jen s obtížemi se rozpomínám, co jsem těm zvířatům říkala; vím, že několikrát jsem zahanbila svou poslušností ke mně, červu země, od kterého nemohla nic očekávat. Vyprávěla jsem těm tvorům o tom, jak byli stvořeni skrze všemocné Slovo našeho věčného Boha, jak mě o tom poučoval můj dobrý Bratr, a měla jsem je k tomu, aby si hledali potravu, aniž by v lidech, jejich pánech a králích vzbuzovali nedůvěru, protože lidé jsou stvořeni skrze mohutnost svých duší k obrazu Božímu a současně jsou skrze svoje těla i obrazem Ježíše Krista atd.

Každý den jako první přicházel jeden vlk a já jsem ho učila, čemu jsem mohla, nicméně velkou radost mi to zrovna nepůsobilo, protože vlk nemůže milovat jako člověk láskou vědoucí a nezištnou. Brzo vzrostl počet vlků, lišek, zajíců; tři malí kamzíci, mrak ptáků, ti všichni zde byli každý den, a tak jim Vlčice kázala, pak se zpívala píseň „Okoušejte, horlivé duše“. Všichni naslouchali s velkou pozorností a skláněli hlavu při nejsvětějším Jménu Ježíšově a Mariině.

Vlci obvykle přicházeli společně v přesnou hodinu; společně přicházely i lišky, zajíci, kamzíci a ptáci; přišel i had, ale byl zahnán. Po svém příchodu každý z těchto tvorů zaujal místo, které mu bylo určeno, a naslouchal. Potom, jakmile vyslechli závěr, který byl asi takový: „Sit nomen Domini benedictum!“, začali dovádět; obzvláště lišky tropily různá šibalství svým bratrům vlkům: kousaly je do uší, do ocasu; svými tlapami strkaly do zajíců a povalovaly je; tahaly ze zadu malé kamzíky za jejich ocásky atd. Jakmile jsem jim řekla, aby se vzdálili, všichni odešli. Och, jak jsem byla nevděčná ke svému milému Ježíši! Bavila jsem se se zvířaty a opomíjela jsem své Dobro, rozhovory se Vším.

Zdroj: Press, F. (1992). Děvečky Boží. Brno: Mariánské nakladatelství.

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru - Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o letních prázdninách omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2018 - 2019 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ - úterý 15:45 (M. Provinská, místnost A)
- 2. ročník ZŠ - úterý 16:45 (M. Provinská, místnost A)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání - čtvrtek 15:30 (P. Vít Uher, místnost A)
- 4. - 8. ročník ZŠ - středa 16.50 (Jakub Kroneisl, místnost A)
- 9. ročník + středoškoláci - příprava na biřmování - od února 2019 (P. Vít Uher, místnost A)

Další informace:

www.farnost-zizkov@efara.cz; MiladaProvinska@seznam.cz; kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

pondělí 19:00 - 20:15

Každoročně po velikonicích začíná P. Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátosti.

Malá dogmatická teologie

středa 19:00 - 20:00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK prof. ThDr Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu, aby se naši farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 19:45 (říjen - duben)

Hovory o liturgice se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Modlitba růžence

neděle, úterý, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti. Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny (ne 7:25, út 17:30), ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Eucharistická adorace:

kostel sv. Prokopa: první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

kostel sv. Anny: poslední úterý v měsíci před mší sv. od 17:30

Neustále si potřebujeme vyprošovat pro svůj osobní i společenský život včetně života farnosti Boží pomoc, milost a sílu - nejlépe před Ježíšem přítomným v Nejsvětější svátosti.

Polední ateliér

říjen - květen pátek 9:00 - 12:00

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 8:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne uklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor

úterý 19:00 - 20:00

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zazpívat a svým zpěvem podpořit a zkrášlit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zapráhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odreagování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve Farním centru probíhá příprava každou středu od 19:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete se nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, pátek 17:30 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50, úterý 17:30 - 17:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům - po nezbytné přípravě - každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (**minimálně 3 měsíce předem**) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.).

Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidí jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel Vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? - Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí; je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši svatou za svoje blízké (živé nebo zemřelé) nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

farář: P. Vít Uher
Náklad: 250 ks
Výrobní cena: Kč 18,-
NEPRODEJNÉ

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Prokopa Praha 3
Příspěvky mohou být redakčně kráceny.
Tisk: Petr Beran, www: pb-tisk.cz
Děkujeme za váš příspěvek.

PROSINEC 2018

311

POŘAD BOHOSLUŽEB

sv. Prokop: farní kostel - Sladkovského náměstí		PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY	
sv. Roch: filiální kostel - Olšanské náměstí			
sv. Anna: filiální kostel - ul. Tovačovského			
DEN	KOSTEL	ČAS	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna	8:00	
	sv. Prokop	9:30	
	sv. Roch	11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	- s latinským ordináři; - 4x ročně v Tridentském ritu v kostele sv. Rocha
úterý	sv. Anna	18:00	každé poslední úterý v měsíci od 17:30 eucharistická adorace
středa	sv. Roch	6:00	mimo červenec a srpen
	sv. Prokop	18:00	- v adventě rořáty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	první čtvrtek v měsíci eucharistická adorace do 20:00
pátek	sv. Prokop	18:00	první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	druhou sobotu v měsíci po mši sv. úklid kostelů

Úřední hodiny ve farní kanceláři Čajkovského 36, 130 00 Praha 3-Žižkov

úterý	15:00 - 17:00	výpomocný duchovní P. Ant. Ježek
středa	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher
čtvrtek	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher

Kontakty

farář:	P. ThLic Vít Uher ThD	e-mail:	zizkov@efara.cz
mobil:	(00420) 731 625 910	web:	www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 30. 11. 2018

výše dluhu (úvěr):	Kč 3 432 057,64
povinná měsíční splátka:	Kč 29 324,-
sbírka na splacení úvěru (září 2018)	Kč 11 085,-
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY - jen díky nim můžeme i my dále pomáhat

PROKOPSKÉ LISTY
měsíčník nejen pro žižkovské farníky